

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thomæ A Kempis Canonici Regularis Ord. S. Augustini De Imitatione Christi Libri Quatuor

Thomas <von Kempen>

Coloniæ, 1723

XX. De confessione propriæ infirmatis, & hujus vitæ miseriis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45773)

gratiam, quod mihi impossibile videtur per naturam.

Tu scis, quod modicum possum pati, & quod citò dejicior, levi exurgente adverfitate.

Efficiatur mihi quælibet exercitatio tribulationis pro nomine tuo amabilis & optabilis: nam pati & vexari pro te, valde falubre est animæ meæ.

C A P U T XX.

*De confessione propriæ infirmitatis,
& hujus vitæ miseriis.*

I. **C**onfitebor adverfum me injuftitiam meam: confitebor tibi, Domine, infirmitatem meam.

Sæpe parva res eft, quæ me dejicit & contriftat.

Propono me fortiter acturum: fed cum modica tentatio venerit, magna mihi anguftia fit.

Valde vilis quandoque res eft, unde gravis tentatio provenit.

Et dum puto me aliquantulum

L

tutum

tutum, cùm non sentio, invenio me nonnunquam penè devictum ex levi flatu.

2. Vide ergo, Domine, humilitatem meam, & fragilitatem tibi undique notam.

Miserere, & eripe me de luto, ut non infigar, ne permaneam dejectus usquequaque.

Hoc est, quod me frequenter re- verberat, & coram te confundit, quòd tam labilis sum & infirmus ad resistendum passionibus.

Eti non omnino ad consensio- nem, tamen mihi etiam molestia, & gravis est earum insectatio, & tædet valde sic quotidie vivere in lite.

Ex hinc nota mihi fit infirmitas mea: quia multò faciliùs irruunt abominandæ semper phantasiæ, quàm discedunt.

3. Utinam, fortissime Deus Israel, zelator animarum fidelium, respicias servi tui laborem & dolorem, assistasque illi in omnibus ad quæcunque perrexerit.

Robo-

Robora me cælesti fortitudine, ne
vetus homo, misera caro spiritui
necdum plenè subacta, prævaleat
dominari, adversus quam certare
oportebit, quandiu spiratur in hac
vita miserrima.

Heu qualis est hæc vita, ubi non
desunt tribulationes & miseræ; ubi
plena laqueis & hostibus sunt om-
nia!

Nam una tribulatione seu tenta-
tione recedente, alia accedit: sed &
priore adhuc durante conflictu, alii
plures superveniunt, & insperatè.

4. Et quomodo potest amari vita,
tantas habens amaritudines, tot sub-
jecta calamitatibus & miseriis?

Quomodo etiam dicitur vita, tot
generans mortes & pestes?

Et tamen amatur, & delectari in
ea à multis quæritur.

Reprehenditur frequenter mun-
dus, quòd fallax sit & vanus, nec
tamen facile relinquitur, quia con-
cupiscentiæ carnis nimis dominan-
tur.

Sed alia trahunt ad amandum,
alia ad contemnendum.

Trahunt ad amorem mundi, desiderium carnis, desiderium oculorum, & superbia vitæ: sed pœnæ ac miseræ justè sequentes ea, odium mundi pariunt & tædium.

5. Sed vincit (proh dolor!) delictatio prava mentem mundo deditam, & esse sub sentibus delicias reputat: quia Dei suavitatem, & internam virtutis amœnitatem nec vidit, nec gustavit.

Qui autem mundum perfectè contemnunt, & DEO vivere sub sancta disciplina student, isti divinam dulcedinem veris abrenuntiatoribus promissam non ignorant; & quàm graviter mundus errat & variè fallitur, clariùs vident.

C A P U T XXI.

Quod in DEO super omnia bona & dona requiescendum est.

1. **S**uper omnia, & in omnibus, requiesces, anima mea, in Domino